

MÅNEDSBLADET

-Glemmer du ...

KONFIRMATION

TÅRNBY KOMMUNES LOKALHISTORISKE SAMLING

NR. 5

JUNI 1995

Konfirmation - i de voksnes rækker

Foråret er konfirmationernes årstid, og der bruges megen tid til forberedelser og ofres mange penge på tøj, fest og gaver.

Konfirmationen blev indført i Danmark i 1736, hvor den var forbundet med et krav om en kundskabsprøve. Kirken var den eneste daværende organisation, som kunne påtage sig en sådan undervisning, og konfirmationen blev således grundlaget for befolkningens almendannelse.

Denne ordning fortsatte indtil den store skolelovsreform i 1899, og endelig i 1909 blev konfirmationen frivillig.

Konfirmationen har haft en stor betydning som ritual, et såkaldt overgangsritual, hvor overgangen fra barn til voksen markeres med en fest - den berømte indtræden i de voksnes rækker. Der har til alle tider været et behov for at markere sådanne overgange med et ritual eller en fest, og i vores kristne kultur er det naturligt, at kirken bliver rammen om højtiden.

I kirkebøgerne registreres alle konfirmationer, og for Tårnby Kommune er kirkebøgerne bevaret i en ubrudt række fra 1676. Præsterne noterede også børnenes opførsel og kundskaber.

Gennemsnitsalderen for konfirmander var i 1700-tallet ca. 17-18 år, enkelte helt op til 20 år. Omkring år 1800 faldt alderen til 15-16 år, og senere til 14.

Konfirmandforberedelse i 1930'erne ved Tårnby Kirke.

Der blev tidligere kun holdt konfirmation en gang om året, men efter 1840 blev der også holdt konfirmation om efteråret. Med konfirmationen fulgte en række borgerlige rettigheder, man kunne nu blive gift, få en gård i fæste, blive soldat og være fadder. Skudsmålsbogen blev også udfyldt af præsten ved samme lejlighed. Heri blev karaktererne fra skolen og børnenes kundskaber fra konfirmationen noteret, og bogen fulgte alle tjenestefolk livet igennem. Den fungerede samtidig som en slags anbefalingsbog og flyttebog.

Tøjet og festen

Indtil ca. 1880 var mange piger i Tårnby iført deres voksen-amagerdragt for første gang ved konfirmationen. Hvis pigerne ikke havde amagerdragt på brugte de sorte kjoler. Først i 1900 gik man over til hvide kjoler, og indstillingen til tøjet ændrede sig i det hele taget. Hvor man tidligere havde været - nogle gange med et grotesk resultat - iklædt efterligninger af voksentøj, udviklede der sig nu en ungdomsmode. For drengenes vedkommende var de vigtigste ingredienser indtil 1850 lange bukser, høj hat og et lom-meur. Omkring 1900 gik man over til matrostøjet, men fra ca. 1920 gik man igen over til jakkesættet.

Det var først omkring 1890, at der blev holdt fest og givet gaver i forbindelse med konfirmationen. Men det kostede jo også penge, og for at have råd til det, kunne man tegne en konfirmationsforsikring. Der blev også dannet såkaldte propforeninger, som gav medlemmerne en bøde, hvis de mødte et medlem uden korkprop på sig.

*Tvillingerne Jenny og Hans
Børsen, Kastrup. 1902.*

*Konfirmander fotograferet i studie. 1911.
Konfirmanden til højre er Rudolf Ganisch, som
senere blev glasmager.
Et par imponerende herrer, hvor det "voksne" under-
streges ved cigaretten i den ukendte drengs hånd.*

Karl Pedersen: Lillebror fra Saltværksvej

I efteråret 1933 blev jeg konfirmeret i Kastrup kirke. I et skrift fra 1934 i anledning af kirkens 50 årsdag er et foto af hele holdet...

*Konfirmandholdet ved Kastrup Kirke. 1933.
Karl Pedersen står lige bag præsten.*

Forud havde vi gået til præst hos Søndergaard-Thomsen i menighedshuset ved siden af kirken. Jeg husker, vi var der, men ikke rigtig hvad det drejede sig om. Vi blev ellers holdt til, det var ikke let at pjække den. Forinden havde jeg fået mit konfirmationstøj, bukser, jakke og vest, blåt serges, købt på afbetaling i herrekonfektion Lyn på Amagerbrogade, ca. 80 kr, mener jeg. Til indkøbet bidrog måske, at jeg i 4. mellem og realen i lighed med forskellige andre fik et skolelegat på 2 gange 80 kr om året. Det sidste

skoleår blev jeg bl.a. ekviperet med et par holmensbukser med svaj og en højhalset grøn sweater samt et par gummi-støvler.

Nå, konfirmationssøndagen fik jeg den løse flip fastgjort til de to kraveknapper, der skulle til og klarede mit spørgsmål i kirken, hvorefter jeg var konfirmeret. Familien kom til middag. Ur fik jeg ikke. Nogen tid forinden havde jeg, da vi spillede fodbold på en af plænerne i Kastrup Fremme, fundet en lommekrydder med stenskive og romertal. Den gamle urmager på 1. sal i rækkehuset overfor fik det til at gå.

Af gaver husker jeg et lille boxfotoapparat, der tog billeder 3x4 cm og en kikkert, der nogle år efter forsvandt sporløst. Dørene var aldrig låst, men min mor tvivlede alligevel på, at det skulle være en helt fremmed, der havde været på spil.

Da jeg stod op næste morgen så jeg i buffeten festens halve cognac med en rest og tænkte, nu har de drukket i går, det var min fest, og jeg fik intet. Jeg skulle da smage. Et glas cognac fra morgenstunden var ikke just påkrævet, men røg ned. Uha. Om eftermiddagen skulle vi "til byen" som alle andre. William, Johannes og jeg mødtes ved sporvogns-remisen ved Smyrnavej. Vi havde taget Amagerbanens bus derind, den kørte ikke længere.

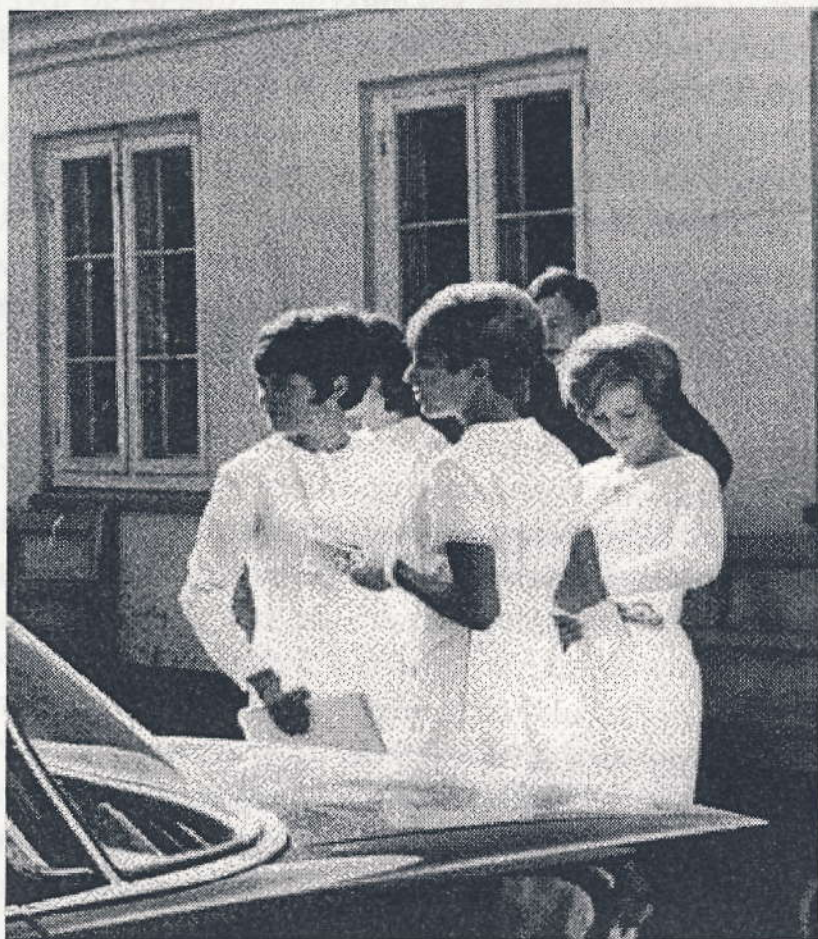
Som den eneste af alle på konfirmationsholdene i Kastrup og Tårnby var William i matrostøj og -hue med urkæde til brystlommen. William sagde, "at det var konstateret, at li-

nie 2 var 2 minutter hurtigere end linie 13", så vi tog 2'eren medens en dame morede sig over William...

Som de fleste andre skulle vi i biografen. Vi så først Monsieur Baby med Maurice Chevalier i Grand. Næste punkt var tidens store sus, automatcafeen på Vesterport, hvor smørrebrødsstykker af hver slags på den stigeformede hylde bag glasset sank et trin ned så glassdøren kunne åbnes, når budet om 25 øre i sprækken var efterkommet. vi kunne have taget kaffen ved en af Københavnske Kvinders Kaffevoage, der med sidesmækken foran kaffemaskinerne slået ned og halvtaget slået op stod på Rådhuspladsen. 15 øre for en kop... Men vi spadserede en tur på Vesterbrogade, i en lille bazarbygning med stort vindue overfor Frihedsstøtten kunne vi se hele proceduren med pakning af store "Rich" på et transportbånd, der snoede sig som en modeljernbane. Helautomatik. Varsel om en ny tid. Endnu skrappere end automatcafeen.

Vi gik over til Paladsteatret, hvor vi til 7-forestillingen så De blå Dreng med Liva Weel, der sang Kammerat, vær en mand! Vi sluttede af i Guldæblet på Strøget, hvor smørrebrødsautomaten igen fik lov at rulle. Også 25 øre, måske plus et særligt stykke til lidt højere pris. Man havde vel penge på lommen - og så spurvognen hjem. Det kostede 15 øre. Intet pigesjov, vi mødte da nogle af de lokale på turen, men hver for sig gik vi. Sådan gjorde man vist mest.

*Konfirmandinder i præstegården ved Tårnby Kirke.
1960'erne.*

Pigen til venstre er Hanne Sørensen.

På Lokalhistorisk Samling findes yderligere fotos af konfirmander samt Karl Pedersens erindringer. Inger Kjær Ottzen har skrevet "Fra vugge til grav", som bl.a. omhandler konfirmationen.

Hvis du har billeder, oplysninger
eller andet af lokalhistorisk inter-
esse, så henvend dig til :

LOKALHISTORISK SAMLING
KAMILLEVEJ 10
2770 KASTRUP

Tlf. 32 50 09 76

ÅBNINGSTID:

MANDAG 16 - 20

TIRSDAG 12 - 16

FREDAG 12 - 15

~~~~~

Lokalhistorisk Samling
har desuden en fast
udstilling på Kastrupgård:

MIDT PÅ AMAGER

Åbent: tirsdag - søndag 14 - 17
onsdag tillige 19 - 21